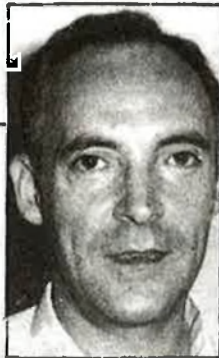

Els límits de la comèdia

Arròs a banda

Ramon Barnils

El món del teatre és un món tan respectable com el dels escultors en marbre; per això, quan n'organitzen una, l'organitzen de veritat. Seculars dominadors de l'ofici, fan veure garses per perdius a l'escenari amb la mateixa facilitat amb què presenten a la ciutadania bou per bèstia grossa.

Els polítics, al seu costat, són uns aprenents. Ara mateix n'han organitzada una de perfecta, aprofitant que els polítics s'han ficat una vegada més allà on no els demanaven, en el camp de la cultura, i l'han vessada: afeccionats.

En una operació en principi astuta, els afeccionats de la Generalitat de dalt se'n van anar a París, i aprofitant que el primer actor de la mundialment famosa «Comédie française» era català, van i convencen el preciós cos emigrat que torni a casa. Al preciós, li van dir que li muntarien un Teatre Nacional de Catalunya. Que no és només llogar un escenari i subvencionar uns actors i uns espectadors sinó posar un piset sencer: un conjunt d'edificis i serveis de propietat nacional, com també un plantilla de personal artístic i tècnic. I li van dir que ell en seria el manaia, el general Bum Bum, el rei Bonet, l'*star*.

El cèlebre comediant no s'ho va fer dir dues vegades —i els astuts ideòlegs, sense sospitar res— i va venir.

Una vegada aquí, i mentre anava passant el temps, es van veure dues coses: la primera, que havia estat un error no regatejar el preu de l'il·lustre comediant, ja que el seu lloc a la Comédie Française no era tan sòlid com d'aquí estant pensaven els astuts polítics: hi havia hagut eleccions i, com sempre que hi ha eleccions, canvi, i la tarifa d'importació del producte havia baixat confortablement. La importació del producte ja no havia de representar desdinerar-se: la baixada de pantalons havia estat excessiva.

I segona cosa que es va veure: que la Generalitat no estava en disposició de pagar tot un Teatre Nacional al luxós parisenc Flotats, primera figura de la Comédie Française.

Coneguts aquests dos fets pels autèntics professionals de la comèdia, van començar el treball que tant

ens entreté les darreres setmanes: els professionals que no són el Flotats diuen que es mereixen tants diners com el Flotats, tot i saber que, al Flotats, no li han donat tot el que li havien promès. El Flotats fa un mutis artístic de moment, i quan ha d'entrar en escena, la deixa anar amb una professionalitat perfecta, donant la rèplica, professional, als seus col·legues: «Sóc l'excusa per a una no-política teatral». Negociacions de sotamà entre els astuts —aquests sí— del teatre i els polítics per obtenir, els comedians, més diners. Amenaces, és a dir propaganda de franc, de tornar a muntar peces de teatre diguem-ne coents. Entrevistes, és a dir propaganda de franc. Declaracions exclusives, és a dir propaganda de franc. Més amenaces, idem.

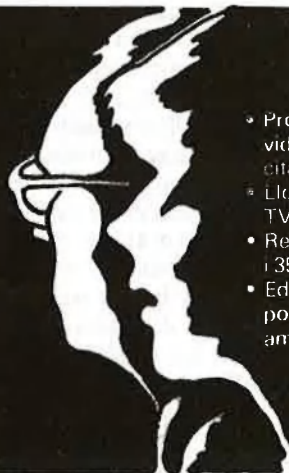
Resultats finals: per als professionals de la comèdia, propaganda, presència pública, projecte, popularitat, te i simpatia, i calés.

Per als afeccionats astuts organitzadors del retorn de cossos i cervells, l'evidència: no tenen autonomia, ni material ni mental, ni per muntar un simple Teatre Nacional, que, juntament amb una escultura de marbre, es la mínima atribució que pot exercir una Administració digna d'aquest nom.

Video Uno S.A.

SERVEIS GENERALS DEL VÍDEO
PROFESSIONAL

AVDA. BALEARS, 39-baix - Tel. 360 89 62
VALÈNCIA-23

- Producció i realització de videoprogrames per a indústries i públic.
- Lloguer d'equips, exhibició pantalles TV, etc.
- Reproducció a video de 8, 16 i 35 mm.
- Edició i neteja de cintes, serveis postproducció i tots aquells relacionats amb el video.